

GAZDASÁGI
VERSENYHIVATAL

VERSENYTANÁCS

Vj-83/2006/21.

Vj-83/2006/18.

A Gazdasági Versenyhivatal Versenytanácsa a **E.ON Tiszántúli Áramszolgáltató Zrt.** eljárás alá vont vállalkozás ellen gazdasági erőfölénnyel való visszaélés miatt indult eljárásban indított versenyfelügyeleti eljárásban – tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

v é g z é s t

A Versenytanács az eljárást megszünteti.

A végzés ellen az eljárás alá vont vállalkozás a kézbesítéstől számított nyolc napon belül a Fővárosi Bírósághoz címzett, de a Gazdasági Versenyhivatalnál benyújtandó jogorvoslati kérelemmel élhet.

I n d o k o l á s

I.

A vizsgálat iránya

- 1) A Gazdasági Versenyhivatal 2006. június 13-án a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 67. § (1) bekezdése és a 70. § (1) bekezdése együttes alkalmazásával versenyfelügyeleti eljárást indított az E.ON Tiszántúli Áramszolgáltató Zrt. (a továbbiakban: TITÁSZ Zrt.) ellen annak vizsgálatára, hogy megsérti-e a Tpv. 21. § a) pontját azzal, hogy fogyasztási helyenként külön-külön érvényesít kiszállási díjat azokban az esetekben, amikor egy kiszállás alkalmával több olyan fogyasztási helyen végez munkát, amelyek földrajzilag ugyanott (azonos épületben, utcában stb.) helyezkednek el.

II.

A tényállás

- 2) A TITÁSZ Zrt. főtevékenysége a villamosenergiaelosztás és kereskedelem, a villamos-energiáról szóló 2001. évi CX. törvény (a továbbiakban: VET) alapján a Magyar Energetikai Hivatal (a továbbiakban: MEH) által kibocsátott 31/2003. és 37/2003. számú engedélyekben meghatározott területeken, melyek
- Hajdú-Bihar megye 100;
  - Szabolcs-Szatmár-Bereg megye 100;
  - Jász-Nagykun-Szolnok megye 84;
  - Pest megye 3;
  - Bács-Kiskun megye 1,6;
  - Békés megye 28,3
- százalékát teszi ki.
- 3) Szolgáltatási területén a TITÁSZ Zrt. kizárólagosan végezheti azon tevékenységeket (új- vagy többlet igény teljesítése, mérőcsere, hibaelhárítás, bekapcsolás, stb.), melyekhez a kiszállás (és annak díja) kapcsolódik.
- 4) A kiszállási díjak két elemből a szerelői óradíjból és a kiszálláshoz használt gépjárművek km költségéből tevődnek össze. A TITÁSZ Zrt. a normákat (munkaóra, km) az előző évi tényadatok alapján, az azokhoz kapcsolódó normadíjakat pedig az adott évi tervezett adatokat is figyelembevéve határozza meg minden egyes kiszállásra azonos összegben.
- 5) A szerelők (összesen 347) nem a telephelyekről indulnak a napi munkavégzésre, hanem a munkavégzéshez használt gépjárművet a lakásukon tárolják. Így sem a munkaidő kezdetekor, sem a befejezésekor nem kell bemenniük a telephelyre, a műszaki szolgáltató központba. A munka kiadása, irányítása, sőt ellenőrzése is elektronikusan történik. A szerelők egy számítógépes (ún. FSMS) rendszeren keresztül reggel e-mail üzenetben megkapják a munkautasítást, és aszerint járnak el. Az FSMS rendszer a rendszerbe érkező feladatokat úgy osztja szét, hogy a munkavégzés helyéhez legközelebb eső szerelő kapja mindig az adott feladatot. A szerelő a feladata elvégzését elektronikus úton visszajelenti a rendszerbe, amely ezt követően szintén úgy adja ki a következő munkautasítást, hogy a legközelebbi munkavégzési helyet jelöli meg.

III.

A TITÁSZ Zrt. álláspontja

- 6) A TITÁSZ Zrt. álláspontja szerint az egyenlő elbánás elvével az általa jelenleg alkalmazott módszer az egyedül összeegyeztethető, hiszen arra nincs mód (és nagyon igazságtalan is lenne), ha a szerelők adott percbeni állása és a kiszállási hely közti távolság alapján történne a kiszállási díj megállapítása. Ez ugyanis a fogyasztó szempontjából mindig egy szerencse elemet tartalmazna, nevezetesen, hogy hol áll éppen a fogyasztási helyéhez legközelebb eső szerelői autó. Ezért indokolatlan lenne, ha valaki kedvezményben részesülne a kiszállási díjat illetően, csak azért, mert éppen közeli helyen történik a munkavégzés, illetve hátrányt szenvedne csak azért, mert esetleg aznap az ő környékén nem volt munkavégzési igény. Hivatkozott továbbá arra, hogy az általa számolt átlagos km tapasztalati adatokon alapul, ténylegesen megtett km-t jelent, átlagolva egy fogyasztóra eső mértékben.

IV.

Jogi értékelés

- 7) A TITÁSZ Zrt. által végzett kiszállás olyan tevékenységekhez kapcsolódik, amelyeket kizárólagosan végez, ezért gazdasági erőfölényes helyzete a Tpv. 22. § alapján egyértelműen megállapítható.
- 8) A Tpv. 21. § a) pontja alapján tilos a gazdasági erőfölénnyel visszaélve indokolatlan előnyt kikötni, vagy hátrányos feltételek elfogadását kikényszeríteni.
- 9) A Versenytanács álláspontja szerint a TITÁSZ Zrt. által alkalmazott megoldás (lásd 5. pont) a kiszállások együttes kiszállási távolságának és ebből adódóan – a kiszállási díjnak a vizsgálat tárgyát nem képező tényezőit (óradíj, km költség) adottnak véve – a kiszállási költségnek a minimalizálást eredményezi. Mindez egyben azt is jelenti, hogy a kiszállási díj is – miután az, az előző évi tényadatok figyelembevételével kerül megállapításra – a lehetséges legalacsonyabb lesz.
- 10) Az előzőekre tekintettel a Versenytanács álláspontja szerint kiszállási díj egységességéből következőleg a TITÁSZ Zrt. többletbevételre nem tehet szert, és így a Tpv. 21. § a) pont első fordulatainak („indokolatlan előny”) megsértése fel sem

merülhet. A fogyasztók összessége szempontjából a Tpvt. 21. § a) pont második fordulata („hátrányos feltétel”) sem valósul meg. Sőt: a fogyasztók összességére nézve még előnyös is, mert

- egyrészt a 9) pontban kifejtettek szerint az FSMS rendszer biztosítja, hogy az egységes kiszállási díj a lehetséges legalacsonyabb legyen;
- másrészt a kiszállási díj egyedi esetekre történő pontos meghatározása nyilvánvalóan többletmunkát és költséget eredményezne, nagy valószínűséggel növelné az átlagos kiszállási díjat.

- 11) Egyes fogyasztók számára ugyanakkor az egységes kiszállási díj hátrányos, mert több kiszállási díjat fizetnek, mint amennyi költsége a TITÁSZ Zrt-nek az adott kiszállással kapcsolatosan ténylegesen felmerül. A Versenytanács ugyanakkor osztotta a TITÁSZ Zrt. azon megközelítését (lásd 6. pont), hogy a hátrányt szenvedő fogyasztók köre véletlenszerűen alakul (miként az is véletlenszerű lenne, hogy egyedi költség meghatározás esetén mely fogyasztók járnak jól vagy rosszul), vagyis nincs egy olyan jól körülhatárolható fogyasztói kör, amelyet a TITÁSZ Zrt. hátrányba hoz. A Versenytanács ezt a körülményt együtt értékelve azzal, hogy a fogyasztók összessége számára még előnyös is az egységes kiszállási díj, úgy ítélte meg, hogy az esetleges jogsértés olyan csekély súlyú, hogy a Tpvt. 70. § (1) bekezdése szerinti közérdek nem indokolja az eljárás folytatását.
- 12) Mindezek alapján a Versenytanács az eljárást a Tpvt. 72. § (1) bekezdés a) pontjának első fordulata alapján megszüntette.
- 13) Megjegyzi a Versenytanács, hogy az eljárás közérdek hiányában történő megszüntetéséből nem következik az, hogy az eljárást meg sem kellett volna indítani. Nem kizárt ugyanis, hogy – miként a jelen esetben is – csak az eljárás során feltárható tények adnak alapot a közérdek hiányának megállapítására.

V.

Jogorvoslat

- 14) A végzés elleni jogorvoslat a Tpv. 72. § (1) bekezdés a) pontján alapul. A jogorvoslat a Tpv. 82. § (1) bekezdése alapján kizárólag a TITÁSZ Zrt-t (mint ügyfelet) illeti meg, mert a végzés másra nézve nem tartalmaz rendelkezést.

Budapest, 2006. november 28.